

ASSEMBLEA

de

CATALUNYA

PARIS, JULIOL DEL 1973.

- *****- Punts de coincidència -*****
- 1.-Connexió de l'amnistia general per als presos i exiliats polítics.
 - 2.-Exercici de les llibertats democràtiques fonamentals: llibertat de reunió, d'expressió, d'associació (inclosa la sindical), de manifestació i dret de vaga que garanteixin l'accés efectiu del poble al poder econòmic i polític.
 - 3.-Restabliment provisional de les Institucions i dels principis configurats en l'Estatut de 1932, com a expressió concreta d'aquestes llibertats a Catalunya i com a via per arribar al ple exercici del dret d'autodeterminació.
 - 4.-Coordinació de l'acció de tots els pobles peninsulars en la lluita democràtica.
- *****

CAL BARRAR EL CAMÍ A LA BESTIALITAT FEIXISTA

El nostre poble viu un període crucial del seu bregar llarg i cruent per la llibertat, contra la bestialitat feixista desfermada. En uns dies, endemés de nombrosos actes brutals inqualificables, les bales de les forces de repressió han fet dues víctimes més.

Manuel Fernandez i Marques, obrer de la construcció, 'culpable' de lluitar per la plataforma reivindicativa del seu rem i d'exercir el dret de vaga, assassinat a Sant Adrià del Besos. Eustaqui Mendizabal, patriota basc "liquidat" a la seva terra per voler viure en una Basconia alliberada de l'opressió nacional i social.

Esporuguts per la puixança creixent de les forces d'oposició, han apagat la veu de "l'aporturisme"; han estendit tota vol. lletat de "liberalització"; han renunciat a la més ínfima tolerància "nacionacionista"; car ni tacticament no gosaven obrir cap porta.

Prioritat a les pistoles! Com en els anys 40 voldrien imposar la pau dels cementiris. I, com a "força de convicció" enlairen les porres, brutalitzen, persegueixen, empresonen. Un tal grau de constància en la degradació

humana només té una motivació inconfessable:

- LA POR als intel·lectuals, poetes i artistes, professors i estudiants, advocats i arquitectes, metges... que participen de manera eficient al combat comú per la conquesta de les llibertats fonamentals.
- LA POR als treballadors que posen en perill privilegis i lladrocinis exorbitants en exigir el dret a una vida millor, conformes a les possibilitats de l'època que vivim.
- LA POR a capellans i homes d'església que, trencant amb el passat, prenen posició ferma i coratjosa en els problemes terrenals al costat de la població laboriosa.
- LA POR, en una paraula al poble, a llur solitud i a perdre llur poder omnipotent

Es sabut que, prenent pretexte de la mort d'un estudiant-polícia en el curs de les manifestacions del 1er de maig a Madrid, en unes condicions gens clares, que fan treg de provocació, el govern franquista tingué el 4 de maig, un veritable consell de guerra extraordinari i proclama la seva decisió de mantenir "l'ordre feixista", autoritzant les forces repressives a utilitzar tots els

(ve de la pàgina 1)
mitjans dels quals disposen.

Es com dir que donen carta blanca per tirar a matar el poble. S'equivoquen, però, si creuen poder aturar amb mètodes bestials la marxa ja irreversible vers la llibertat. La resposta immediata al crim i la concentració de 10.000 manifestants el 1er de maig a Sant Cugat del Vallès, cridats per l'Assemblea de Catalunya, menys d'un mes després de l'assassinat de Manuel Fernandez Marquez, n'és un testimoniatge eloqüent.

Tenim motiu de sentir-nos ufanosos del fet que Catalunya ocupa en aquest combat i en aquestes hores crucials un lloc meritoriament avançat i clarivident. Però això ens ha de fer més conscients encara del nostre deure.

////////////////////

- E L C R I M -

Ja fa dos mesos que Manuel Fernandez Marquez, obrer de la Central Tèrmica de Sant Adrià del Besos, caigué assassinat per les bales de la policia.

Pelayo Ros, governador de Barcelona i els "informadors" oficials mentiren de manera vergonyant en descriure les causes i el context en el qual el crim fou comès. Afirmaren que a les empreses no hi havien presentades reivindicacions laborals conflictives i que foren els obrers els que agrediren a la policia. Doble mentida. Car la veritat és diametralment oposada.

Des de feia uns dies, els obrers de la Tèrmica havien presentat una plataforma reivindicativa, aprovada massivament en assemblees generals dels treballadors de cada empresa constructora; plataforma que cal situar dintre del quadre d'una gran acció comuna d'un 350 empreses de la construcció de Barcelona i comarques per obtenir una revisió profunda de l'actual conveni col·lectiu del ram.

Per tota resposta, les 4 empreses constructores prengueren sancions i multiplicaren les amenaces, rebutjant la discusió. Ben lluny de deixar-se impressionar per un tal despotisme, els treballadors de la Tèrmica, reunits en assemblea general el 2 d'abril, votaren la vaga.

Reiterant llur intransigència les empreses obtaren pels mètodes feixistes. Començaren per decretar el lock-out de 5 dies i, el 3 d'abril, quan els obrers arribaren a les obres per a concentrar-se com de costum en assemblea, trobaren les portes tancades i els

Treballem, doncs, més arduament que mai per aplegar voluntats i energies entorn dels 4 punts de coincidència, i per traduir-los en acció combatent organitzada. Per estalviar la perduda d'altres vides preuades; per escurçar la durada dels sofriments, angoixes i persecucions; per arrancar de les urpes feixistes els empresonats; per impedir la condemna a inhumanes penes de dotzenes de víctimes recents de la repressió, ACUMULEM FORCES!

Als crims històrics de "mort als rojos" dels grupets feixistes pels carrers de les nostres ciutats i a l'intent de fer revivre l'esperit de guerra civil, oposem-hi

l'esperit civí, democràtic, unitari, responsable, de combatents per la LLIBERTAT, l'esperit de l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA !

terrenys ocupats per la policia que s'oposà a què hi entressin, agredint-los brutalment. Avui, però, la classe obrera ja no es conforma a rebre cops; conscient de la seva raó i força, també en dona...; ja no fuig davant l'agressió, sinó que planta cara... La topada fou violent i trobant-se impotents per impedir l'entrada dels treballadors a les obres la policia començà, tirant trets enlaire per fer por, però algun d'ells tirà a matar sobre el grup compacte. Es així que caigué mort Manuel Fernandez i que un altre obrer, Serafi Villegas, fou ferit greument per una bala a la clavícula.

Tals foren els fets, cruement exposats. Manuel Fernandez Marquez, caigué assassinat per les mateixes raons que ho fou Villalba a la SEAT; com Patino, un altre obrer de la construcció ho fou a Madrid; com els caiguts a Grenada, Brandio, El Ferrol...

Tots ells eren "culpables" de reivindicar augments de salari, millores en els horaris i condicions de treball, llibertats sindicals prou repressió... coses totes elles intolerables als ulls dels taurons que espolien i oprimeixen el nostre poble, car saben prou bé que la conquesta de les llibertats sindicals i el dret de vaga pels treballadors constituiria un pas decisiu vers la conquesta de les llibertats polítiques fonamentals per a tot el poble.

Maten, torturen, persegueixen, com últim recurs per prolongar la seva posició dominant per mantenir l'estructura feixista d'opressió nacional i social.

Aquesta és la veritat que Pelayo Ros, caloria volgut escamotejar.

El relat, molt succint i incomplet, per manca d'espai, que donem a continuació, de la resposta donada per la classe obrera i tot el poble al nou crim feixista, mostra que, no tan sols provocà revoltada indignació, sinó que ha afermat i fet progressar en la consciència de les forces vives nacionals, la voluntat d'acabar amb els crims i la repressió, de plantar cara a la illegalitat feixista i de reconquerir la llibertat.

DES DE LES PRIMERES HORES

Tot seguit després del crim, els obrers de la Tèrmica s'escamparen per les obres i les fàbriques de la barriada del Besos, mentre que d'altres anaren al Bisbat, als col·legis professionals, a la Universitat, explicant, arreu, les circumstàncies i cridant a l'acció.

La notícia s'estengué per tot Barcelona i les zones industrials, com un regueró de polvora. La indignació és general i es tradueix en resposta immediata i vigorosa. Hom calcula en 150.000 els treballadors que en el curs de la setmana participaren a múltiples accions de protesta, vagues, manifestacions pels carrers... Apareixen arreu pintades i pasquins denunciant el crim, es distribueixen milers i milers d'octavetes. El mateix dia, 3 d'abril, prop de 3.000 persones recorren el barri del Besos registrant-se topades amb la policia. A la tarda del dia 6 hi ha una nova concentració davant l'església de Sant Pauli de Noia, on s'amunteguen flors. Molts comerços i bars tanquen, i de nou, 3.000 persones manifesten pels carrers de la barriada, aplaudits per la població del barri.

AL CEMENTIRI

L'enterrament té lloc en condicions il·legals, el dia 4 d'abril, a les 8,30 del matí al cementiri de Badalona, d'amagat i abans l'hora. No s'atraveixen a inhumar el cos a Santa Coloma de Gramanet, on residia Manuel Fernandez Marquez. Tenen por que l'enterrament es convertís en una gran manifestació antifeixista. El cementiri i els seus voltants fou ocupat per la policia, armada fins a les dents...

...Però no pogueren impedir que el dia 8 es concentrassin al cementiri unes 2.000 persones per a retre homenatge a la víctima del feixisme. En un ambient solemne i de combat, prengué la paraula un dirigent obrer de la Tèrmica. Els assistents sortiren en manifestació pels carrers de la ciutat, sense que la policia gosés intervenir.

LA JORNADA DEL DIA 6 A Cerdanyola-Ripollet.

El dia 6, la població de Cerdanyola-Ripollet visqué unes hores inoblidables de fer-

vor i combativitat democràtica i antifeixista.

L'acció començà a l'ALSCONDEL. Piquets d'obriers comencen a recórrer les fàbriques cridant a la vaga i a manifestar. Ben aviat són milers que es posen en marxa i, de fàbrica en fàbrica, s'hi afegixen els d'AICAR, JORESA, ALDAI, FUSAL URALITA, INDECASA, TALLERS RIBOT, MELER, ESTAMPATS MERIDIANA i altres empreses i tallers. La població aplaudeix des dels balcons, avisa de la presència dels "grisos", en una paraula, fa un esclat amb els manifestants. Comerços i bars tanquen; la circulació està paralitzada. L'ambient és exaltant. Els "grisos" en nombre quantificats amenacen amb vessar nova sang. Fan intervenir els helicòpters...

Els manifestants, però, no es deixen impressionar. Avancen per tota l'amplada del carrer enllaçats colze a colze... Hi han topades molt violentes i nombrosos ferits. Els "grisos" també reben i un d'ells va a parar al riu Ripoll... Assabentats dels fets, arriben uns 1.500 estudiants de la Universitat Autònoma de Bellaterra... L'enfrontament és general... la població acull i cura els ferits... A un cert moment, es decideix donar ordre de dispersió i de retrobar-se a les 6 de la tarda a La Fonteta... Els "grisos" pugen a les "jeeps" i se'n van...

A l'hora convinguda, milers de persones van arribant a La Fonteta. A les 6,30 es calculen a unes 10.000. La guardia civil començà amenaçant, però davant els crits d'ASSASSINS! SANT ADRIA! acaben escabullint-se, impotents... El poble és amo del carrer fins a les 9 del vespre. Després d'haver recorregut tots els carrers de Cerdanyola, es decidí donar la manifestació per acabada i prolongar l'acció a les fàbriques i llocs de treball.

Els treballadors i el poble de Cerdanyola han demostrat ser més forts que la bestialitat feixista.

CRIDA DEL SECRETARIAT DE LA COMISSIO PERMANENT DE L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA.

"...està perfectament clar que la repressió, per més brutal que sigui, no fa altra cosa que estimular i potenciar la lluita

passa a la pàgina 4.

La resposta (vé de la pàgina 3)

contra la dictadura, cada vegada més dèbil i més aïllada.

Perquè creiem que la lluita dels treballadors de Sant Adrià és també la nostra lluita... hem de multiplicar, ara, els esforços vers una àmplia mobilització de tot el poble.

(...) Fem, a través de la nostra acció a tots els nivells, que la mobilització del poble de Catalunya sigui realment general, avanci i progressi constantment, en la perspectiva de la vaga general i del programa, unitari, de l'Assemblea de Catalunya..."

CONDEMNÀ DEL CRIM DEL CARDENAL ARQUEBISBE

(La part subratllada fou censurada per les autoritats franquistes)

"...Hi han situacions injustes que oprimeixen i impedeixen el lliure exercici dels drets més elementals. Hi ha una "violència institucionalitzada" que provoca la violència tumultuosa de les masses, les quals, en certes circumstàncies, cauen en les "explosives temptacions de la desesperació" (Pau VI)

...Certs xocs i violències podrien ésser evitats si les reformes necessàries arribessin a temps. La justícia és la condició ineludible de la pau..."

CARTA DE CAMACHO I ELS SEUS COMPANYS DES DE LA PRESO DE CARABANCHEL (extractes)

"... La classe obrera del vostre poble i les seves Comissions al capdavant, venen donant un exemple clar de combativitat i de claredat d'idees per aglutinar els diversos sectors de la societat catalana en aquest objectiu immediat i comú que és la imposició de la democràcia..."

... Ens solidaritzem activament amb el vostre dolor combatiu i avui, dia 4, hem realitzat, junt amb la resta dels companys polítics aquí detinguts, un dia d'acció solidària..."

(La carta és signada pels 10 empresonats de l'expedient 1001. Junt amb ella envien 1.000 pessetes collectades a la preso per a la vidua de Manuel Fernandez Marquez.)

ALTRES PROTESTES I DECLARACIONS

Ens és materialment impossible donar compte de totes les declaracions i protestes condemnant el crim de Sant Adrià. Només podem fer esment d'algunes d'elles:

Comissions Obreres de Catalunya

- La Permanent de la Comissió Obrera Nacio-

nal de Catalunya feu immediatament una declaració, cridant a una resposta vigorosa.

Partits polítics

- No cal dir que tots els Partits i organitzacions democràtiques, començant per la Comissió Coordinadora de les Forces Polítiques de Catalunya, han unit la seva veu per una mobilització massiva contra la brutalitat feixista.

Collegi d'advocats

- El Collegi d'advocats, el dia 4, feu pública una declaració exigint que siguin respectats els drets i llibertats de les persones

Collegis professionals

- Els Collegis Professionals d'Arquitectes; Llicenciats; Enginyers i Aparelladors adreçaren una carta de protesta a la Presidència del govern.

- No podem acabar aquesta enumeració molt succinta sense esmentar que foren molt nombroses les accions, manifestacions, protestes que tingueren lloc a molts indrets dels pobles d'Espanya, particularment a les empreses i facultats universitàries.

////////////////////////////////////

-REUNIO A ESPANYA DE PLATAFORMES UNITARIES-

Tan la Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya com la Permanent de l'Assemblea de Catalunya estan, des de fa temps, intentant reunir i trobar-se amb d'altres moviments de lluita unitària de l'Estat espanyol. Es tracta de trobar aquells interlocutors amb els quals es podrà menar una lluita conjunta contra el poder feixista. Feina gens fàcil si es té en compte que tot just s'acaben de fer, en diverses ciutats de l'Estat espanyol els primers passos per a establir organismes de lluita unitària amb resultats encoratjadors.

Ara, a primers d'abril, s'han reunit 10 delegacions representatives d'organismes de coordinació de lluita unitària. Estaven representats els d'Andalusia (Granada i Sevilla), Aragó, Asturies (com observador) Canaries, Catalunya, Galícia, Mallorca, Rioja, i València. En el primer punt de l'ordre del dia es tractà dels problemes de reivindicació nacional i que afecten especialment Canaries, Catalunya, Euskadi i Galícia. En l'aspecte de

passa a la pàgina 5

SEAT, UN PRIMER DE MAIG EN LLUITA: l'empresa en vaga i tancada per 7 dies.

En la data del 1er. de maig d'enguany la factoria SEAT de Barcelona (24.000 treballadors) estava tancada a conseqüència de les lluites i justes reivindicacions obreres

MANIFESTACIO UNITARIA A SANT CUGAT DEL VALLES

El dia 1er. de maig va tenir lloc una concentració unitària a St. Cugat. Hi assistiren diversos milers de persones (entre 7 i 8.000); l'acte havia estat convocat pel Secretariat Permanent de l'Assemblea de Catalunya. Es tracta, doncs, de la manifestació del 1er. de maig més important celebrada a Catalunya en els últims 35 anys.

Al final de l'acte, que es va desenvolupar tranquil·lament tot i la nombrosa assistència vigilant de "socials", "grisos" i civils, es va cantar "La Internacional" i "Els Segadors". Al poc temps d'haver-se dissolt, els "elements de l'ordre" es van atrevir a entrar en acció i van detenir a 4 persones.

L'acte de St. Cugat, com el de Ripoll, són un bon instrument per a fer avançar la lluita unitària a Catalunya, en el marc de l'Assemblea de Catalunya.

- ALTRES MANIFESTACIONS A BARCELONA -

El 27 d'abril, al vespre, va tenir lloc una manifestació popular que, arrencant davant l'Hospital de la Sta. Creu i St. Pau, va baixar per l'Avinguda Gaudí, fins l'altura de Còrsega. Hi participaren unes 3.000 persones, amb pancartes i banderes, que van desfilar tot llençant octavetes i pintant les parets. La policia arribà quan la manifestació ja s'havia dissolt.

Aquell mateix dia, vers les 9 de la nit, un grup de persones es manifestà uns minuts Rambles amunt, dispersant-se abans de l'arribada de la policia.

Al carrer Major de Gràcia, se'n va registrar una altra, en la qual 8 persones foren detingudes.

- MANIFESTACIO A HOSPITALET DE LLOBREGAT -

A dos quarts de dues del migdia del dia Primer de Maig, es van concentrar unes 3.500 persones en la cruïlla Avinguda de Masnou-Carrer La Florida de l'Hospitalet. Els manifestants portaven pancartes i banderes roges i anaven escampant octavetes

- "FRONT NACIONAL DE CATALUNYA" LLEGIX UNA ALLOCUCIO, PER ALTAVEU, A LA PLAÇA ST. JAUME

A darrera hora de la tarda del dia 1er. de maig, mentre s'estava celebrant una ballada de sardanes, a la Plaça St. Jaume, es va sentir, a través d'altaveus, un fragment d'Els Segadors i a continuació unes veus van llegir una proclama en nom del Front Nacional de Catalunya:

"Catalans: avui, 1er. de maig, jornada internacional del treball, volem denunciar públicament l'opressió i la repressió constants que el règim franquista exerceix damunt el nostre poble català, sobretot damunt els sectors populars i en especial la classe obrera

"Aquest primer de maig no és una simple jornada commemorativa, sinó que està inscrit dintre les lluites avui en marxa en el procés d'alliberament nacional i social del nostre poble.

(...)

"Davant les nostres reivindicacions, el règim feixista només té una única resposta: la repressió brutal de la policia, que assassina, tortura, persegueix, empresona, i anul·la així les minimes llibertats democràtiques.

"Enfront de tot això, les forces antifranquistes del Principat de Catalunya s'han agrupat en una plataforma unitària: l'Assemblea de Catalunya, que ofereix un programa, polític, que possibilitarà el retorn de la democràcia al nostre país.

(...)

Es calcula que passava del miler, el nombre de persones que van oir la proclama en un respectuós silenci.

-(extractes del suplement especial de AVUI.

- CAP A LA SEGONA SESSIÓ PLENÀRIA DE L' ASSEMBLEA DE CATALUNYA -

Sota aquest títol general, el Secretariat Permanent de l'Assemblea de Catalunya, presenta un "esquema de discussió unitària per el període de Pre-Assemblea". Document que invita a la reflexió sobre el treball realitzat des del 7 de novembre 1971, i ensems, incita a participar a un ampli debat que prefiguri les convergències i els objectius polítics immediats que, finalment seran discutits en la segona Sessió Plenària.

El document, presentat com a instrument de treball es divideix en 5 capítols:

I - Anàlisi i crítica del treball realitzat per l'Assemblea de Catalunya.

- Preses de posició de la Permanent i del Secretariat davant de diversos fets i lluites. Edicions de documents i butlletins. Ampliació de l'Assemblea. Campanyes pel refus de la illegalitat feixista, pel dret a la solidaritat democràtica, sobre "El perquè de l'Estatut d'Autonomia del 32". Aplec de Ripoll. Emissora "La veu de Catalunya", etc.

II - Anàlisi de la situació actual del règim i de l'oposició.

- D'aquest capítol se'n desprenen unes consideracions generals que ens pla de reproduir:

- a) A Catalunya, la lluita contra la distància ha conegut aquests darrers temps un increment notable des del moment que s'han constituït plataformes unitàries a nivell obrer, universitari, de barris i qd marques, de partits i, finalment l'A. de C. Aquests fets constitueixen un conflicte greu pel règim que voldria dividir l'oposició. Aquesta per altra banda no ha acabat d'explotar totes les seves possibilitats de lluita unitària.
- b) El problema nacional català constitueix el marc natural que de manera implícita o explícita caracteritza cada vegada més totalment la lluita reivindicativa a Catalunya.
- c) L'A. de C. haurà de considerar quins són els flancs més vulnerables i políticament més favorables, en ordre, a una possible lluita unitària, basada en els acords fonamentals de l'Assemblea.

III- Objectius polítics de la II Sessió de l'Assemblea de Catalunya.

En el període actual de preparació de la segona sessió plenària, el secretariat de l'Assemblea invita el poble de Catalunya a un ampli debat sobre:

- 1) Examen de l'alternativa elaborada en la primera sessió plenària que es concretarà amb l'adopció dels punts de convergència, rememorats a la portada del present butlletí.

- 2) Intensificació de la lluita unitària i noves formes de lluita.

En aquest punt, es tracta d'aportar suggerències per ampliar sempre la lluita unitària, en tots els sectors del poble (socials, polítics, professionals, etc.)

- 3) Millorament de l'organització i coordinació dels organismes de l'A. de C.

Les suggerències sol·licitades en aquest aspecte s'han d'ajustar al fet que els organismes de l'A. de C. es basen en principis polítics unitàris en els que "se salvi i es respecti la diversitat de cada un dels sectors i localitats lliurement adscrits a l'Assemblea".

- 4) Referència a possibles estructures unitàries.

Aquest paràgraf del document ens fa saber que "en el decurs del 1972, es va plantejar al si de la Comissió Permanent la possibilitat de constituir un Govern Provisional".

El Secretariat considerarà que no li pertocava de donar una resposta a la proposició, i la transmetrà a l'Assemblea plenària.

- 5) Relacions amb la resta de l'Estat espanyol.

L'Assemblea haurà de determinar quines formes hauran de prendre els acords que es puguin assolir amb les forces d'oposició al règim de la resta de l'Estat espanyol, i en quina forma pot contribuir a la unitat dels diversos grups.

- 6) Relacions amb els organismes estrangers, i internacionals.

El secretariat creu molt convenient d'establir relacions a nivell internacional.

Finalment, el document exposa en els capítols IV, Formes de treball per a preparar la

passa a la pàgina 9

- ACTIVITATS DE LA COMISSIÓ DE PARIS -

Ingrès del P.O.U.M.

El Partit Obrer d'Unificació Marxista ha adherit a l'Assemblea de Catalunya

Subscrivint als quatre punts de convergència, el P.O.U.M. afirma la seva voluntat de diàleg i presència en la preparació de l'alternativa democràtica. El P.O.U.M. entre nosaltres ve a ampliar la diversitat i representativitat de l'Assemblea de Catalunya, i també, a envigorir la unitat i combativitat dels antifeixistes catalans.

Reunió a França

A començaments d'enguany va haver-hi una reunió que creiem força interessant de donar a conèixer. El lloc de trobada va ésser una ciutat de l'Estat francès. Els assistents eren representants de les delegacions de 6 ciutats que fora de Catalunya i d'Espanya sostenen amb diferents esforços la línia d'acció que proposa l'Assemblea a l'interior

Entre les diferents delegacions hi estava representada la nostra per quatre membres de l'actual secretariat.

El clima de col·laboració per arribar a una acció unida es va notar de seguida i va traduir-se en resultats ben profitosos, malgrat el breu espai de temps de què es disposava (va començar el dissabte a la nit i va finir el diumenge al migdia).

Els acords van ésser els següents:

- La repartició de diferents treballs entre les diverses delegacions.
- Cada delegació enviarà directament a Barcelona els suggeriments que vagin surgint a propòsit de la 2a. sessió de l'A. de Catalunya.
- Es constitueix una comissió amb un membre de cada delegació, la qual coordinarà l'acció conjunta.
- Tres de les delegacions presents tindran cura d'organitzar per aquest estiu un gran aploc pro-Assemblea de Catalunya.

Es va aprovar una resolució confirmant

l'adhesió als quatre punts de convergència i invitant a fer el mateix als que, individualment, encara no ho han fet. Enseny, es demanà a la premsa de llengua catalana de contribuir a la difusió i sensibilització de l'Assemblea de Catalunya.

Assemblea a Paris

Novament a Paris, el dia 11 de març, es va celebrar un acte pro-A. de C.

Aquest acte va ésser una mica diferent als anteriors en quant es van projectar diversos curts metratges de cinema que constituïen autèntics documents de la repressió que sofreix el nostre poble i de la seva lluita per alliberar-se del franquisme.

Al final, com és de costum en aquests actes, es va establir un debat destinat a informar i a aclarir les darreres accions de l'Assemblea de Catalunya.

Mort de Picasso

La Comissió de Paris de l'A. de C. va adreçar a la família de Picasso, el telegrama següent:

" Commission de Paris de l'Assemblea de Catalunya" exprime sentiments de profonde douleur pour le décès du peintre et grand démocrate Pablo Picasso qui fût toujours aux côtés du peuple catalan".

1er. de maig

La comissió de Paris de l'Assemblea de Catalunya, va cridar els catalans de la regió a participar, sota els plecs de la bandera catalana i d'una pancarta, a la manifestació del 1er. de maig, enguany organitzada conjuntament, a Paris, per les federacions locals de la C.G.T., de la C.F.D.T. i de la F.E.N. La participació dels catalans com la d'altres pobles oprimits fou força aplaudida per la multitud.

Conferència-debat al Casal de Catalunya

La tarda del diumenge 13 de maig, a l'estatge social del Casal de Catalunya de Paris i invitats pel Consell directiu, va tenir lloc una conferència-debat. La conferència va passar a la pàgina 9.

lloc una conferència-debat sobre "Naixença, objectius i desenvolupament de l'Assemblea de Catalunya.

També es van projectar 3 films, l'un sobre la manifestació del 1er. de maig d'en-guany convocada per l'Assemblea de Catalunya a Sant Cugat del Vallès. Els altres dos mostrant el Festival de Poesia Popular que tingué lloc al "Price" de Barcelona i la reunió d'intel·lectuals al Monestir de Montserrat el desembre del 1970 (durant el procés de Burgos).

Els films, com la conferència van interromperr molt els assistents com ho demostraren les diverses intervencions.

II sessió de l'A.de C. i V Condicions per a celebrar la II sessió de l'A.de C., el treball, diguem-ne més "material", de preparació de l'Assemblea plenària.

Tots els catalans, residenciats allí on sigui, tenen el deure de participar al debat obert, que culminarà amb la segona assemblea plenària. Aquesta en despendrà una línia política unitària.

Es doncs necessari que tothom estudi el document bàsic "Cap a la segona sessió plenària de l'Assemblea de Catalunya". Aquest document serà enviat a tots els qui el sol·licitin, adreçant-se a qualsevol membre del secretariat de Paris. (preu 2 Fr.).

//////////

)))))))))))))))))) ELS FEIXISTES EN ACCIO (((((((((((((((((((((((((((((((

Han estat confirmats els rumors segons els quals quantitat de detinguts als locals de la direcció de seguretat de Madrid, després de les manifestacions del 1er. de maig han estat víctimes d'una criminal agressió preparada per inspectors de la brigada politico-social i l'organització terrorista d'extrema dreta "Guerilleros de Cristo Rey" els quals, menaçant amb llurs pistoles, feren irrupció al despatx del cap superior de la policia, senyor Quintero, en conversa, en aquell instant amb el colonel Blanco, director general de seguretat. La colla d'energumens els feu retret, injuriant-los, de no decretar mesures de repressió radicals.

La banda, desfermada, baixà a les cel·les dels soterranis i copejà ferotjament, amb barres de ferro els detinguts indefens, en particular a Tranquilino Sanchez Alvarados i a algunes noies joves.

L'intervenció d'alguns guardies posà terme a la salvatjaria, en la qual es distingí, particularment, l'inspector Conesa, ja prou conegut d'ençà del seu comportament contra Julian Grimau.

El colonel Blanco ha declarat, sense vergonya, haver "perdut el control de la situació".

El president del tribunal d'ordre public senyor Mariscal de Gante, ha demanat una constatació mèdica oficial, davant la qual cosa, el director general de seguretat ha im-

mediatament penyorat les víctimes amb 10.000 pessetes. Això li ha permès d'ordenar llur transferència a la presó de Carabanchel, sense passar pel tribunal. El director d'aquesta presó, vist el lamentable estat físic de cinc detinguts, n'ha negat l'admissió.

Pel que toca al govern, la seva principal i única preocupació sobre tan heroica acció és de com enterrar la cosa amb el mínim de soroll i sense incomodar els diversos responsables del fet.

////////////////////////////////////

" La Comissió Coordinadora entén que l'ofertament al poble, com a sortida de la dictadura, d'una evolució del mateix règim basada en uns acords entre camarilles, recolzant en unes suposades i secretes intencions dels homes que han jurat servir el règim i així ho estan fent publicament, és una política contrària als interessos generals del país que només pot afavorir els esforços de l'oligarquia per perpetuar l'explotació del poble i per mantenir l'exercici del poder per al seu exclusiu profit.

(d'una declaració de la Comissió Coordinadora de Forces Politiques de Catalunya).

El Doctor Joan Colomines i Puig ha estat novament detingut a Barcelona.

)))))))))))))) AHIR SANT ADRIÀ DEL BESOS,

AVUI PAMPLONA..... (((((((((((((((((((

Arreu causes i efectes es reproduïxen. A Pamplona, tot ha començat també per una vaga reivindicativa: la dels obrers de "Motor Ibèrica". L'empresa, rebutjant tota discussió acomiadà 200 obrers. Aquests per fer pública llur protesta davant una tal actitud despotica, es tancaren en una església amb l'acord del capellà de la parroquia.

Aleshores, com a Sant Adrià, l'engrenatge repressiu començà l'escalada. El governador civil, aplicant al peu de la lletra les ordres de Carrero Blanco, feu expulsar de l'església els 200 obrers per la força bruta, declarant que s'oposaria al moviment de vaga "amb la més gran fermesa".

Divulgada ràpidament la notícia dels fets, la resposta de Pamplona fou immediata, resoluta i massiva. Com a la barriada del Besos, com a Cerdanyola... però al nivell superior d'una capital regional.

La vaga estesa a la majoria d'empreses industrials; les portes dels comerços i establiments tancades; els transports públics paralitzats... Tal ha estat la resposta de Pamplona a les amenaces del governador.

Es considera que 50.000 persones solidàries hi han participat.

En els moments de tirar aquest butlletí la vaga continua a "Motor Ibèrica" i a nombroses empreses. Hi han hagut manifestacions al carrer, topades amb les forces repressives, ferits i nombroses detencions.

Des d'ara, però, els esdeveniments de Pamplona confirmen l'apreciació donada entorn dels fets de Sant Adrià i la vaga de la Tèrmica del Besos.

El ritme de l'evolució s'accelera; la puixança de la resposta solidària a la intolerància i brutalitats feixistes assoleix de dia en dia un grau més madur, més ampli, més resolut i, sobretot, més coordinat.

Al capdavant de l'acció, a Pamplona, s'hi troba una vegada més la classe obrera. Però el fet capital és que, una vegada més també, la lluita dels treballadors per llurs reivindicacions de classe, ha catalitzat el seu entorn, totes les capes laborioses; que la presa de consciència dels vincles indeslligables entre els interessos nacionals, el

progrés econòmic i social i la LLIBERTAT, va penetrant en homes de diferents condicions, opinions i creences; que tal és la raó de l'actitud solidària de la gran majoria de la població al costat dels treballadors en lluita i de la seva participació activa en cada cas a la resposta immediata contra la repressió feixista.

S'escau subratllar que els esdeveniments de Pamplona, iniciats a penes 8 dies després de la designació de Carrero Blanco com a cap del nou èquip governamental, dona inequívoca claredat a la seva significació.

Els vents de llibertat que bufen per les terres dels pobles d'Espanya accentuen en les castes dominants la por del demà... No es podien permetre el luxe d'esperar la mort de la mòmia en vida del Pardo per oficialitzar i garantir la continuïtat de la "violència institucionalitzada" com sistema de govern. A Pamplona, Carrero Blanco ha inaugurat la seva titularització de dictador...

Sense caure en actituds triomfalistes ni en consideracions que podrien semblar subjectives, podem tenir la certesa que no podrà impedir que es desvetlli i es converteixi en acció el sentiment latent i generalitzat de revolta contra l'opressió; com Pamplona ho ha fet amb esclat.

Pas a pas, les accions esdevindran més i més amples, puixants i coordinades, fins assolir l'amplitud i convergència nacionals indispensables per guanyar el combat de la llibertat.

Perquè els fets confirmen aquesta convicció nostra, pregona i raonada, hi trobem un estímul per continuar laborant per la unitat i convergència de tots els catalans democràtics exiliats, sense exclusives.

Ultima hora

Arran de la vaga a la "Tèrmica" de Sant Adrià del Besos, quatre obrers -Ferrero Rodas Moreno Rider, Lozano Revuelto i Perez Esquerre, compareixeren davant el "tribunal d'ordre públic". Novament, la població de Catalunya farà front a la repressió feixista.

edita la Comissió de París de l'A. de C. B